

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/317/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514204106
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8514204106.3

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému K. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX S. v konaní o zaplatenie 1 073,89 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je po v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 758,-- eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 31.7.2011 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd z a s t a v u j e konanie v časti zaplatenia sumy vo výške 99,90 eur a v časti zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 117,15 eur od 31.7.2011 do zaplatenia.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok sa žalobou doručenou súdu dňa 21. 7. 2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1 073,89 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 31.7.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 22. 10. 2010 Zmluvu o pôžičke číslo 7080923, na základe ktorej mu poskytol celkovú sumu pôžičky vo výške 1 458 eur. Žalovaný mal splácať pôžičku v 36 mesačných splátkach po 40,40 eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil sumu 242,-- eur. Keďže žalovaný porušil povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., listom zo dňa 23. 7. 2011 ho vyzvala na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo.

2. Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, žalovanému doručil žalobu a vyzval ho, aby sa k nej vyjadril. Žalovaný sa v lehote stanovenej súdom k žalobe nevyjadril.

3. Na návrh EOS KSI Slovensko, s. r. o., súd uznesením č. k. 5C/317/2014-33 zo dňa 15.1.2015 namiesto žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok 060 01 pripustil vstup do konania spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava 851 02, IČO: 35 724 803, keďže pôvodný žalobca dňa 1.10.2014 previedol pohľadávku voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o.

4. Žalobca tvrdil, že pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu bola poskytnutá pôžička v celkovej výške 1 458 eur a výška postúpenej pohľadávky predstavuje sumu 1 084,03 eur. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že z predpísaných úhrad v celkovej výške 1

198,74 eur žalovaný uhradil do podania žaloby sumu 242 eur a dostal sa do omeškania s úhradou sumy 1 076,75 eur. Žalovanému bola zároveň vyčíslená zmluvná pokuta vo výške 112,81 eur.

5. Podaním, doručeným súdu dňa 25.5.2016 zobral žalobca žalobu späť v časti zaplatenia sumy vo výške 99,90 eur a v časti zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 117,15 eur od 31.7.2011 do zaplatenia. Žalobca sa tak domáhal zaplatenia sumy 973,99 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 31.7.2011 do zaplatenia a náhrady trovy konania. Zároveň uviedol, že žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta vo výške 17,25 eur, t.j. „pokuta omeškanie“ v zmysle bodu 11.2 VOP.

6. Podľa § 297 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 973,99 eur, teda ide o drobný spor a na strane žalovaného je spotrebiteľ (§ 297 písm. b CSP), súd na prejednanie veci nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 3 CSP dňa 19. 9. 2016 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 29. 9. 2016 o 8.30 hod. bude vo veci vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Strany konania sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov - zmluvou o pôžičke (čl.3), predžalobnou upomienkou (čl. 5), prehľadom splátok a úhrad (čl. 7), VOP (čl. 4), zmluvou o postúpení pohľadávky a jej prílohou zo dňa 1.10.2014 (čl. 24-29), vyjadreniami žalobcu (čl. 39, 58), ako aj obsahom celého spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

8. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzavrela dňa 22. 10. 2010 so žalovaným v písomnej forme zmluvu označenú ako Zmluvu o pôžičke č. 7080923 (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 1 000 eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že sa žalovaný zaviazal splatiť úver 36 mesačnými splátkami po 40,50 eur, celkovú sumu mal dlžník zaplatiť vo výške 1 458 eur. Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Zmluva o poskytnutie pôžičky - je rozdelené na viacero častí s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a pôžičke, jej výške, splátkach pôžičky, ročnej úrokovej sadzbe a pod. V spodnej časti tlačiva časť je priestor pre podpis klienta - dlžníka a zástupcu spoločnosti, miesto a dátum podpisu. Opačná strana zmluvy obsahuje predtlač textu označeného ako Podmienky k Zmluve o poskytnutí pôžičky. Ďalšia strana obsahuje Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP), ktoré nie sú zo strany žalovaného verifikované a sú písané veľmi drobným nečitateľným písmom.

9. Zo zmluvy o úvere, z vyjadrenia žalobcu a z prehľadu splátok a úhrad - platobnej histórie vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1 000 eur, žalovaný sa zaviazal uhradiť pôžičku v 36 mesačných splátkach po 40,50 eur, celkovú sumu pôžičky mal uhradiť vo výške 1 458 eur, RPMN bola 29,83 %, priemerná RPMN 47,39 % a ročná úroková sadzba 29,83 %. V zmluve nie sú uvedené poplatky, rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, ani termín splatnosti jednotlivých splátok a adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Žalovaný do podania žaloby uhradil 242 eur. Podľa tvrdenia žalobcu mu žalovaný dlhuje sumu 973,99 eur.

9. Žalobca vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 17,25 eur, t.j. „pokutu omeškanie“ v zmysle bodu 11.2 VOP, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj splátky, je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky.

10. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť mesačne splácať poskytnutý úver, žalobca ho vyzval listom zo dňa 23.7.2011, označeným ako predžalobná upomienka, ktorý mu doručil dňa 27.7.2011, na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo v lehote 3 dní od doručenia upomienky v celkovej výške 1 279,20 eur.

Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

11. Pri určení, či žalobcovi ako právnickej osobe - dodávateľovi, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom, vzniklo právo na vrátenie úveru, ktorý mal byť poskytnutý žalovanému ako fyzickej osobe - spotrebiteľovi na osobnú potrebu a nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, súd konštatuje, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenie zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k dňu 20. 10. 2010 (ďalej len ZoSÚ), ustanovenia § 52 - § 54 OZ o spotrebiteľských zmluvách a zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS), Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), ale len pokiaľ nie sú v rozpore OZ, ZoSÚ, ZoOS a Smernicou Rady č. 93/13/EHS.

12. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

14. Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

15. Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

16. Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

19. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom

Podľa § 52 ods. 2 OZ Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods. 5 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 53a ods.1 OZ účinného od 1.3.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú právnu povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 53c OZ účinného od 1.6.2010 Ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

22. Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť porušil, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 559 OZ splnením dlh zanikne.

24. Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS)

a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,

b) predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec.

Podľa § 5 ods. 1 ZoOS výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Podľa § 7 ods. 1 ZoOS nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 ZoOS Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 ZoOS za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

25. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase podpísania zmluvy (ďalej len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 ZoSÚ Na účely tohto zákona sa rozumie:

a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ Veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o

c) celkovej výške, konkrétnej mene ponúkaného spotrebiteľského úveru a podmienkach jeho čerpania,

d) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

e) tovare alebo službe, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a o cene tovaru alebo poskytnutej službe

f) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej úrokovej sadzbe, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj o časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienkach a spôsobe vykonania tejto zmeny; ak sa za

rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť.

h) výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

i) poplatkoch za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné operácie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, o poplatkoch za používanie platobných prostriedkov na platobné operácie a čerpania, iných poplatkoch vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

l) úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsobe jej úpravy a prípadných poplatkoch pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) následkoch nesplácania spotrebiteľského úveru,

n) veriteľom vyžadovanom zabezpečení alebo poistení,

r) práve spotrebiteľa dostať na vlastnú žiadosť a bezplatne jedno vyhotovenie návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) dobe, počas ktorej je veriteľ viazaný informáciami poskytovanými pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

t) priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 ods. 2 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>> za príslušný kalendárny štvrtrok.

26. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 9 ods. 6 cit. zákona Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 7 ZoSÚ veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa § 9 ods. 8 ZoSÚ veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

26. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100611>>, r) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100611>> a y) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100611>> a § 10 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100611>>, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Na základe zisteného skutkového stavu a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

Je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku (ďalej len ObZ) a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaný v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby (kúpa tovaru), teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere upravenej v ObZ je potrebné prihliadať aj na úpravu ZoSÚ, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave ObZ a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať na daný prípad aj ustanovenia § 52 - 54 OZ o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia ZoOS.

28. Ustanovenie § 53 OZ vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby

koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedná poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

29. Súd má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.10.2010 neobsahuje všetky obligatórne náležitosti, ktoré vyžaduje ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

V zmluve absentuje adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c) citovaného zákona. V zmluve chýba údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, a to údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z gramatického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je, aby z rozpisu splátok bolo jednoznačné, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov. Prejednávaná úverová zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez termínu splatnosti a jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky.

Súd má teda za to, že pôvodný veriteľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nesplnil si povinnosť vyplývajúcu z uvedených zákonných ustanovení, a to v úverovej zmluve neuviedol adresu, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/), neuviedol termín splatnosti jednotlivých splátok (§ 9 ods. 2 písm. k/), tiež neuviedol dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti úveru (§9 ods. 2 písm. f) a neuviedol údaj o výške, počte a termíne splátok istiny úrokov a iných poplatkov.

30. Je zřejmé, že žalovaný úver čerpal a ZoSÚ v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) absenciu vyššie uvedených údajov (údajov podľa § 9 ods. 2 písm. c/, a f/) sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a preto žalobca má nárok len na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutým a splateným úverom.

Na základe uvedeného úver poskytnutý žalovanému je bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok len na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenou sumou, teda na zaplatenie sumy 758,-- eur (1 000 - 242), na úhradu ktorej súd zaviazal žalovaného a zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol ako nedôvodný.

31. Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa neboli naplnené. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach úverovej zmluvy v zmysle ZoSÚ, ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo - právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

32. Žalobca žiadal zaplatiť aj zmluvnú pokutu zmysle bodu 11.2 VOP. Výšku zmluvnej pokuty žalobca špecifikoval vo výške 112,81 eur a tiež vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 25.5.2016 vo výške 17,25 eur ako „pokutu omeškanie.“

Súd je toho názoru, že žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, žalobca nepreukázal, aby pôvodný veriteľ a žalovaný skutočne dohodli písomnou formou zmluvnú pokutu tak, ako to ustanovuje zákon. Z listín, ktoré boli predložené súdu, dohoda o zmluvnej pokute nevyplyva. Ustanovenie o zmluvnej pokute nie je zakomponované v úverovej zmluve. Keďže žalobca ukryl podmienku, ktorá mala byť podstatná pre informáciu spotrebiteľa pre poznanie rozsahu záväzku do VOP. Krajský súd v Prešove už v minulosti viacerými rozhodnutiami judikoval, že VOP, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiat prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, teda neplatnú

podmienku zmluvy. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak sa uvedie menším písmom. Práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia, vyžaduje sa pomôcka (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porovnaj rozsudky KS Prešov sp. zn. 6Co 135/2012, 21Co 28/2012, 3 Co 136/2013). Ustanovenia VOP o zmluvnej pokute sú preto neprijateľné, teda absolútne neplatné podmienky zmluvy.

Súd ešte dodáva, že VOP sú okrem iného neplatné aj z toho dôvodu, že ich žalovaný nepodpísal.

33. Z uvedených dôvodov súd žalobcovi zmluvnú pokutu nepriznal a v tejto časti žalobu zamietol.

34. Žalobca žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 956,74 eur od 31.7.2011 do zaplatenia.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa prechodného ustanovenia § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania v sadzbe 9,5 % ročne (úroková sadzba ECB 1,5 % + 8,0 % ročne podľa vyhlášky č. 87/1995) z priznanej sumy 758 eur od 31.7.2011 do zaplatenia. Pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na zaplatenie všetkých splátok listom zo dňa 23.7.2011 v lehote do 3 dní od doručenia výzvy. Žalovanému bola výzva doručená dňa 27.7.2011 tento v lehote do 30.7.2011 dlžnú sumu neuhradil, preto od 31.7.2011 sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu.

36. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podaním, doručeným súdu dňa 25.5.2016, zoberal žalobca žalobu späť v časti zaplatenia sumy vo výške 99,90 eur a v časti zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 117,15 eur od 31.7.2011 do zaplatenia. Vzhľadom na späťvzatie žaloby, súd postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil.

44. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného na úhradu rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru a neuhradenou sumou úveru, t.j. na sumu 758 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 31.7.2011 do zaplatenia a zvyšok žalobcom uplatneného nároku z dôvodov uvedených vyššie ako nedôvodný zamietol.

45. O trovách konania žalobcu a žalovaného súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1 073,89 eur s príslušenstvom. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 758 eur s príslušenstvom, teda v časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 70,58 %, t.j. 71 %, bol žalobca v konaní úspešný. V prevyšujúcej časti, t.j. v časti zaplatenia istiny vo výške 315,89 eur s príslušenstvom, súd žalobu zamietol, teda v časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 29 % (29,42 %), mal úspech žalovaný. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu (71 - 29), úspech žalobcu prevyšuje úspech žalovaného o 42 %, teda žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42 %. O výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1./ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2./ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3./ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.